

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmši nedelje in praznike, ter velja za pošiljanje na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam po njem, velja za celo leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbo brez istodobne vplačila se ne sprejema. — Za oznanila plačuje se od peterostopne peti vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Vabilo na napčbo.

Slavno p. n. občinstvo! Judo vabilo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, kar im bo poteklo koncem meseca naročnina, prosimo, dajo ob pravem času ponovno, da pošiljanje e preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za ljubljanske naročine brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . K 22.— | Četrto leto . . . K 5-50
Pol leta . . . „ 11.— | En mesec . . . „ 1-90

Posiljanje na dom se računa za vs leto 2 K.

S pošiljanjem po pošti sta:

Vse leto . . . K 25.— | Četrto leto . . . K 6-50

Pol leta . . . „ 13.— | En mesec . . . „ 2-30

Naročba se lahko z vsaki neovom,

a hkratu se mora poslati tudi napočnina,

drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

— List se ustavlja 10. dan po poteku!

naročnini brez ozira vsakemu, kdor ne

vpošlje iste ob pravem času.

Upravnštvo „Slovenskega Naroda“

Pogled nazaj.

Zopet je zatonilo leto. Če potegamo nazaj na to leto, ne uzevmo nič posebnega veselja. Sicer se nam priznati, da je slovenski narod v minoletem letu nekoliko napredoval na kulturnem polju in na gospodarskega osamosvojenosti, alipozitivnih novih pridobitev nismo dosegli, pač pa na Koroškem čakali strašnega poraza pri deželnozborskih volitvah.

Slovenci smo na svojo nesrečo prikovanani na tri verige in braniti moramo svojo narodno individualnost ter pogoje narodnemu življenju na tri fronte: proti Nemcem, Lahom in Rimcem, ki nas ločujejo podjarmiti in uporabiti za tlačo v njihove koristi. Mi bi prenevali biti narod, ki zasluži, da živi, ako bi v tem boju odnehali.

Naj se nam ne ugovarja, da Rimci niso narodni sovražniki. Naši

Rimci so sicer, novi slovenskih mater ali njim je slovenski program ljubši in dražji, kakor slovenski narodni program, oni pa niso sicer za odveč z verskim plaščem, ki pa stremi za popolnoma posvjetimi cilji, katerih uresničenje bi Slovencem prineslo smrt.

Mi gotovo ne delamo osebne politike. Nam domača politika samo skrbi in dela, nalaga nam stroške in žrtve, ali vzlic temu branimo svoje nazore in delujemo na njih uresničenje, ker nas prejšnja prepričanje, da to zahteva narodova korist.

Mi tudi ne vodimo boja zaradi boja samega, zato, ker nam je boj veselje in namen. Ne! Mi ne vodimo boja za vsako ceno, iz justamenta, marveč, ker brez boja ni doseči varnosti za naš narod, uresničenja slovenskega narodnega programa. Zato pa smo tudi v minoletem letu stali kakor rocher de bronze sredi penečega valovanja javnega življenja in neustrašno branili koristi in pravice slovenskega naroda.

Klerikalstvo je tudi v minoletem letu napenjal vse sile, da bi ugonobil našo stranko in se polastilo gospodarstva v deželi, dobro vedoč, da je vsako res narodno in napredno delovanje v tej deželi Koroški ubito, če zmaga klerikalstvo v osrčju Slovenije. Celo z njegovo odlučno obstrukcije, je klerikalna stranka poskusila svojo sreda dosega in drugčega, kakor da je težko oškodovala svoje lastne višice, in sicer na gospodarskem polju. Mi pa stojimo vzlic tej revoluciji trdo in krepko na braniku naših uzov. Visoko plapolala nad nami slovska trobojnica, pogum za vztrajanje pa nam daje zavest, da se sp. napredna stranka zanašati na svojo silo, na značajnost, na zvestoto in na krepko voljo svojih somišljenikov, teh najboljših

sinov slovenskega naroda, in zato gledamo tudi prihodnosti brez strahu v oko.

Narodno-napredna stranka je že tolikrat dokazala svojo nesebičnost, da se ji klerikalstvo privi svoji neskončni hudobnosti in obrekljivosti ne upa drugega očitati, kakor »brezverstvo«.

To je fraza, ki more vplivati samo na ljudi, v čijih glavah vlada tema. Mi nismo ateisti, ker dobro vemo, da človeška družba ne bo nikdar brez nobene vere. Mi ne pobijamo nikogar zaradi tega, ker veruje v cerkvene nauke, pač pa vsakega, kateremu je vera sredstvo za dosego političnih namenov. V tem oziru smo neizprosni, v tem oziru ne poznamo nikakega paktiranja z nikomur. Vera je stvar vesti in mora ostati izven političnih bojov, ker nima s politikom ničesar opraviti.

Tudi duhovnikov ne »preganjamo« zato ker so duhovniki. Duhovnik je lahko častivreden in koristen član človeške družbe, ali če hoče biti respektiran, mora sam respektirati pravice, ki jih daje zakon in mora imeti oziroma svoj poklic ravno tako, kakor jih mora imeti vsak uradnik. Če pa duhovnik zlorablja svojo duhovsko oblast v politične namene, če zlorablja spovednico in prižnico za agitacijo, če prezira, da jamči zakon vsakemu državljanu svobodno prepričanje in svobodno izvrševanje državljanov pravic — potem ne sme zahtevati respekta, nego mora biti pripravljen, da se nastopi proti njemu z vso odločnostjo.

Boj z Rimci absorbira mnogo najboljših moči, ali ta boj je neizogiben in se mora dobojevati. Kompromis je nemogoč. Bili so časi, ko ga je bilo lahko doseči, ali klerikalstvo je odbilo vsako porazumljenje. Zdaj se taka prilika bržčas več ne pojavi, in bo trajal boj toliko časa, dokler

ena ali druga stranka ne obleži na bojišču. To je sicer bridko za one, ki težko čakajo, da se zapali mirovna pipa, ali krivi nismo tega mi, nego edinole klerikalna stranka. In, če Dunaj in Rim pravočasno ne za kličeta tej stranki energični »sto je!« če Dunaj in Rim ne spoznata, kake posledice mora naposled roditi to divjanje klerikalne stranke, potem naj si neizogibne posledice sama pripišeta.

»Svaka sila do vremena,« pravi pregovor, in tudi pri nas se izkaže, da, kdor seje veter, žanje vihar. Morda prinese novo leto odločitev.

Četudi pogled na dogodke minolega leta ni vesel, vendar ne smemo obupati nad prihodnostjo. Še ima naš narod toliko notranje moči in žilavosti, da si more izvojevati pogoje za svoj obstanek in za svoje napredovanje, in če te svoje moči uporabi, pride tudi Slovencem vselejše novo leto. Vemo, da naše oko ne uzre, da naša noga ne stopi v narodni Kanaan, da učaka dan zmage morda šele prihodnja generacija, ali ta zavest nas ni nikdar zadrževala, delati z resnobo, vstrajno in nevtrajno za blagor svojega naroda ter za njegovo politično, gospodarsko in kulturno emancipacijo od Nemcev, Lahov in Rimcev. V tem smislu bomo delali tudi v novem letu.

Nagodba — sklenjena.

Česar mesece in mesece pri neštevilnih posvetovanjih Korošerja in Szélla, Böhm-Bawerka in Lukacsa ni bilo doseči — to se je čudovito naglo doseglo na starega leta dan: Dunajska in peštanska vlada sta se porazumeli glede nagodbe.

Zadnje dni se je smatralo kot zagotovljeno, da tako Korošer kakor Széll ponudita cesarju demisijo. Po-

svetovanja in pogajanja, ki so se deloma pod cesarjevim predsedstvom vršila v torek in v sredo, niso imela vspeha. Že je Széll določil, da se odpelje v sredo ob 5. uri popoldne v Budimpešto, odpelje z zavestjo, da so se nagodbena pogajanja razbila, že je bil sklican ministrski svet, da sklene demisijo Korošerjevega ministrstva, ko je cesar odredil, da prideta Korošer in Széll ob 6. uri še enkrat k njemu.

Ob 4. popoldne je nenadoma obiskal nadvojvoda Fran Ferdinand ministrskega predsednika Korošerja in imel z njim dolg razgovor.

Ob 6. uri sta bila Korošer in Széll v skupni avdijenci pri cesarju. Posledica te avdijence je bila, da so se Korošer, Széll, Böhm-Bawerk in Lukacs sešli še isti večer na novo posvetovanje, pri katerem se je končno doseglo porazumljenje in sta se obe vladi popolnoma zedinili glede nagodbe. Kar je veljalo za nedosegljivo — je doseženo.

Pomen tega vsekako vevlačnega dogodka se danes še ne da ceniti. Resnica je — vzlic vsemu ugibanju različnih listov — da javnost čisto nič ne ve, v čem sta si dunajska in peštanska vlada tako nasprotovali, zakaj toliko časa ni bilo mogoče doseči porazumljenja. Gre se sicer za življenske interese vsuga prebivalstva, a temu prebivalstvu je vendar prikrivalo, kako stoji nagodbena vprašanje.

Tudi sedaj se ni pojasnilo, kako je naenkrat postalo mogoče, kar je bilo poprej popolnoma nemogoče. Razglasilo se je samo, da se je dobil izhod in da je doseženo porazumljenje med obema vladama, sicer pa se varuje najstrožja tajnost.

Toda že sedaj kažejo gotove okolnosti, da se Cislitvanska menda nima veseliti nove nagodbe. Avten-

LISTEK.

„Drago veselje.“

Spoštovani gospod urednik!

Lahko je, pisati o božičnem veselju in deklamovati, da bodi »mir ljudem, ki so dobre volje«. Toda — spoštovani gospod — ali tudi veste, kaj velja božična radost, ki jo vsako leto tako ditirambično opevate?

Koliko božična radost stane, to Vam zamore povedati samo rodbinski oče in niti ta ne ve naprej, koliko mu bo šteti. Kar se tako nakupi božičnih daril, to še niso pravi troški; pravi troški se izkažejo šele po Božiču.

Matematik zna preračunati vsebino trikotnika, če pozna dolgost ene strani in velikost dveh kotov. Astronom zna z občasovanjem vredno natančnostjo dognati kako hitro lete planeti po zraku in čez koliko sto let jih bo zopet videti. Koliko pa bo šteti božična radost, tega noben rodbinski oče ne more preračunati.

Vzemimo samo en slučaj. Usoda mi je naklonila ženo Ančko, desetletno hčerko Tončka iz devetletnega sina Pepčka. Dalje moram k rodbini šteti kuharico Polono, ako pobožno, jako grdo in jako neljubeznivo žensko, ki pa je, kar smo v dobi 11 let

imeli kuharico, tva, ki zna res — kuhati. Povrh smo imeli na sveti večer še gostasiromašnega sorodnika, ki je poboklicu knjigoveški pomočnik.

Na vse te udi sem moral misliti pred prazni.

Za ženo se določil in sam izbral svilen krilo. Veljalo je 150 K.

Za hčerko Ančko sem kupil za 18 K punčko lisobico, v kateri je bil štedilnik, ki je dal kuriti — česar niti pri prvih štedilnikih ni vedno doseči.

Svojemu Pepku sem kupil akvarij z zlatoribčini, kakor si ga je že davno želel, dkar je videl čudežno izložbo Ivca Gjuda. Cena: 12 kron.

Bratranec Jko — oni, ki je knjigoveški pomočnik — je moral tudi nekaj dobiti ker je Pepčku za Miklavža napravil hišico iz kartona. Odločil sem se, da mu kupim svilen dežnik. Cena 18 kron.

In zdaj kuhica Polona! Ta je moji ženi že odseh svetnikov pripovedovala, da potrebuje samo še 40 kron, da bo imela v hranilnici okroglih 400 K »prihranjenih«. To pripovedovanje je bilo čedalje razumljivejše, olj se je približeval Božič, in ker Polona res kuhati, sva se z ženo žkega srca končno vendar odločili položiti v kuhari-

čino Wertheimovko štiri zlate po 10 kron, da jo tako prikujeva nase.

Računajte sedaj še božično drevesce, lučice, sladčice in dve steklenici boljšega vina — kar je veljalo kakih 20 kron — se izkaže, da me je božična radost veljala 258 kron, še predno so bile svečice na božičnem drevesu prižgane. In potem naj bo človek »dobre volje«!

A prišlo je še lepše!

Na svilen krilo, ki sem je kupil ženi, je z božičnega drevesca kanilo nekaj kapelj rudečega voska. Iz previdnosti sem si bil v prodajalni pridržal pravico, da krilo zamenjam, če bi ženi ne ugajalo. Žena je krilo seveda nesla nazaj. Toda v prodajalni imajo dobre oči. Zapazili so hitro madeže od rudečega voska in niso hoteli krila zamenjati. Moja žena — saj jo poznate! — je seveda takoj zrojila. Imenovala je tako postopanje »nepošteno«. Hotela je sicer reči »neprijazno«, ali rekla je »nepošteno«, kakor je pozneje pod prisego pritrdilo 15 prič. Seveda je nastal živahen prizor. Ženo so hitro odpravili in vrgli krilo za njo na cesto . . . V gneči se ji je zlomil dežnik in je izgubila svojo lorgneto. Tudi na tožbo radi žaljenja časti nismo dolgo čakali. Žena je sicer pri obravnavi klicala vse svetnike na pričanje, češ, hotela je reči, da trgo-

vec postopa »neprijazno«, ali priče so prisegle, da je rabila izraz »nepošteno« in še nekaj drugih iz zoologije vzetih izrazov in obsojena je bila na globo 15 kron in na stroške. Pravda — dva advokata — velja 100 kron, lorgneto 28 kron, dežnik 16 kron in novo svilen krilo 150 kron.

Hčerka Tončka je koj prvi večer poskusila, kakšen je njen štedilnik. Skuhala je punčki večerjo. Skuhala ni ničesar — ker se je prej vnela preproga pri oknu. Sicer smo mali ogenj pogasili, še predno so prišli gasilci, a štacunskim hlapcem, ki stanujejo v hiši, in so prišli svoje škornje brisati k nam, sem moral vendar dati za pijačo — 6 kron — in hišniku sem moral dati 3 krone, ker je »zaradi varnosti« z veliko vnemo polival vse meblje, ki niso goreli. Rekel je, da se tako ogenj »lokalizirao«. Garnituro sem moral dati vsled tega polivanja prevleči, kar je veljalo 60 kron.

Pepčkov akvarij je na sv. Štefana dan začel puščati. V petek zjutraj je bil prazen. Zlatoribce so bile mrtve, pregrinjača, na kateri je stal, pa popolnoma uničena. Troški 32 kron.

Bratranec Janko se je pri »požaru« tako prestrašil, da je dobil mrzlico. Žena in jaz sva si štela v dolžnost, da reveža, ki trdo služi vsakdanji kruh, nekoliko ponegujeva.

Kuharica Polona mu je nesla vsak dan kaj dobrega: zdaj goloba z rižem, zdaj prasičji karé, zdaj telečjo pečenko. Ko je Polona — z žrtvijo 40 kron na našo hišo prikovana kuharica — petič nesla bratranecu Janku »priboljšek«, je ostala ves popoldan pri njem. Ta izdajalski, zavrtni sorodnik se je z njo zaročil in nam to pismo naznanil s pripomnjo, da on tudi rad dobro je.

Sedaj pa, spoštovani gospod urednik, izračunajte sami, koliko me je stala letošnja »božična radost«.

Pripomniti je še, da sem moral bratranecu Jankotu darovani dežnik še enkrat plačati, ker je moja žena v prvi jezi radi njegove zavrtnatne zaroke s kuharico Polono sežgala vse papirje, ki bi jo nanj spominjali, in med temi tudi saldrani račun o dežniku.

Tako torej! Predstavil sem vam v številkah svojo božično radost, ne glede na to, da imam zdaj vsak teden drugo kuharico, na mizi pa vsak dan jedi, katerih bi se branil še krogšdil.

Tako se pa ni zgodilo le meni, nego še mnogim drugim nesrečnikom, ki imajo rodbino. Zdaj pa še pojte »mir ljudem, ki so dobre volje« in kmalu bodele brei naročnikov.

Z odličnim spoštovanjem
Jakob Zelna.

tičnega se sicer nič ne ve, a to je gotovo značilno, da so na Ogrskem ta izid pozdravili z veliko radostjo, med tem, ko se je v Cislitvanski pozdravil z ravno tako veliko reserovo. Nihče se ne more otrestiti sumu, da so bili zopet žrtvovani cislitvanski interesi Ogrski. Nihče se ne more otrestiti domnevanja, da se je »dobil izhod« v sled odločitve krone, toda izhod, s katerim niti Körberjevo ministrstvo ni zadovoljno. Saj se govori že danes, da mislita finančni minister Böhm-Bawerk in minister Rezek odstopiti, ker z nagodbo nista zadovoljna.

Porazumljenje se je torej doseglo med ministri in sedaj imata besedo dunajski in peštanski parlament. Tam pač pade zavesa, ki sedaj še zakriva sklenjeno nagodbo, in tedaj izvedo prizadeti narodi — pri čem da so.

Lambsdorff na Dunaju.

Ruski minister zunanjih del grof Lambsdorff je včeraj zvečer zapustil Dunaj in odpotoval v Petrograd. Kaj se je glede balkanskih zadev dogovoril z grofom Goluchowskim, je še popolnoma tajnost. Z Dunaja se razširja vest, da se je povodom obiska grofa Lambsdorffa poglobil in utrdil dogovor, ki je bil med Rusijo in Avstrijo sklenjen leta 1897., in da bodeta Rusija in Avstrija z vsemi silami skrbeli za izvršitev administrativnih reform v Macedoniji. Kar se oficijozno razglasa naredi utis, da ni bil namen Lambsdorffovega obiska, dogovoriti se z Avstrijo glede političnih prememb na Balkanu. Listi so pisali, da se gre za to, izposlovati avtonomijo Macedonije in postaviti črnogorskega princa Mirka za guvernerja — dunajski oficijoz pa to prerekajo.

Zoper Poljake na Pruskem.

Nemški cesar je baje izrekel, da so se dosedanje izjemne odredbe zoper Poljake na Poznanjskem in zapadnem Pruskem izkazale nezadostne. Vsled tega se razmotriva vprašanje glede ustanovitve posebnega ministrstva za te pokrajine, ki bi naj prekrbovalo vse javne oblasti. S tem upajo protivniki poljske svobode doseči enotno politiko. Tako misel je sprožil cesar Viljem že pred svojim obiskom v Poznanju, a sedaj jo hoče resno izvesti z državnim kancelarjem grofom Bülowom. Proti tej nameri je odgovoril član pruske gospodske zbornice, da ne preostaja Poljakom, ki jih v pruski zbornici le ignorirajo, drugega, kakor da prepuste nekaj svojih mandatov vrlo organizirani socialno-demokratski stranki. Ti bodo postali pruski »junkerm« v vladi taka pokora, da jim že pomirijo prevročo kri.

Žrtev razmer.

(Zapiski kranjskega kaplana).

I.

Namenil sem se, popisati svoje življenje, ki ni bilo ne lepo, ne častno; načrtati hočem podobo svojega življenja, ker mi vest tako velevala. Sklenil sem, da si končam življenje, kakor stori marsikak duhovnik, kadar se sam sebi studi. Seveda se nikdar ne pove, da se je zgodil samomor.

Ne bom govoril o prvih letih svoje mladosti. Stopil sem v duhovski stan, ker je tako želel moj oče, ki je bil ugleden in vpliven član duhovniške stranke, dasi je bilo občno znano, da sem bil niso posebno čiste.

Semenje sem zapustil telesno čist, duševno bolj. Učili smo se namreč tudi tacihi stvari, ki so se v zori merodajnih moči sicer potrebe, ki pa nikakor niso primene za nezrele mladeniče. Tako je prišlo da sem, zapustil semenišče, bil kreposten kakor angelj, a podučen kakor največji lahkotivalec.

Ker nisem bil tako neolikan, kakor večina mojih soolcev, marveč sem na že od nekdaj pazil na lepo vedenje, me niso poslali na kmete. Nas

Ustaja v Maroku.

Pretendent Bu Hamara še je oddaljen od glavnega mesta Feza za 20 mil ter se pogaja s plemeni, ki so naseljeni med njim in glavnim mestom, da mu dovolijo prost prehod. Angleški konzul je nasvetoval angleškim naseljencem v glavnem mestu, naj zbeže v mesta ob morju. V glavnem mestu samem narašča sovražnost zoper sultana, da ni varen življenja. Ustaši so razdijali vodovod, tako, da je mesto brez vode ter se bo moralo že v treh dneh udati, ako pride sovražnik pred mesto. Angleška je odposlala iz Malte štiri vojne ladje v Afriko.

Politične vesti.

— Pri novoletnem sprejemu v Budimpešti je izrekel predsednik liberalne stranke v državnem zboru, baron Podmanizky, Szellovi vladi popolno zaupanje in brezpogojno privrženost, ker predstavlja le-ta vlada Deakovo politiko, t. j. razun načel zakonitosti in liberalizma tudi nagodbo. Nagodba pa uči, da sta Avstrija in Ogrska druga na drugo navezani. — Szell je v svoji zahvali povdarjal, da je prišel iz boja, ki pa se ni bil med strankami, temuž za mir in sporazumljenje, in v katerem boju ni nihče zmagovalc in nihče premagani.

— Italijansko časopisje je sprejelo avstrijsko trgovinsko odpo ved zelo hladnokrvno ter trdi, da ima Avstrija od trgovinske zveze več koristi kot Italija ter kaže na uvoz lesu iz Avstrije in konj iz Ogrske. Tudi glede vinske klavzule skuša časopisje pomiriti javnost, češ, saj je odprt izvoz na Francosko. »Popolo Romano« trdi celo, da zvišanje carine na vino ne bo nikomur bolj škodovalo, kakor dalmatinskim vinorejcem, ki svojih izdelkov brez mešanja z apulskimi vini niti prodajati ne bodo mogli.

— Ruski vpliv v Perziji rapidno narašča. Ruska banka v Teheranu je dobila koncesijo za zgradbo zelo važne ceste iz Tabrisa v Kesmin. S tem se lahko popolnoma prepreči angleški uvoz v severno Perzijo. Ondotni trgi preidejo polagoma popolnoma v ruske roke. Isto je tudi s šolstvom.

— Naseljevanje v Ameriki je z lanskim letom zopet zelo naraslo. Do 29. m. m. je prispelo v New York 545.750 oseb proti 407.703 leta 1901. Večina naseljencev je iz Italije in Avstro-Ogrske.

— Trgovinska pogodba med Bolgarijo in Rumunijo se je v obojestranskih parlamentih podaljšala za eno leto.

— Na draždanskem dvoru so obhajali letos novo leto z mrtvaško tišino. Ni bilo nikakih sprejemov, na kraljev ukaz so se odtegnile celo običajne gratulacijske pole za občinstvo. Kralj močno kašlja, vendar se bolezen v splošnem ni šujšala.

— Turške reforme se baje ne izvedejo v vilajetu Skopljem, ker je ta okraj nadzornik Helmi paša zapustil z reformno komisijo. Vsled tega vlada splošna nezadovoljnost. V monastirskem vilajetu je bilo zopet umorjenih več odličnih Srbov. Morilci so Albanci. V Herini je bila zažgana ena vas.

— Bolgarska četa se je pojavila v Brezovi pri Monastiru. Po noči pretečeno nedeljo je trčila skupaj z 71 vojaki in orožniki. Eden poročnik je bil ranjen, 15 vojakov pa ubitih, oziroma ranjenih. Vstaši so zgubili le dva svojih, drugi so ušli. Vstašani so pomagali hajdukom, vsled česar so bile zažgane za kazen tri hiše.

Obč. svet ljubljanski.

V Ljubljani, 31. decembra.

Saji predseduje župan Iv. Hribar. Med došlimi dopisi so: 1. Užitninskega zakupa, ki odklanja klavnično določilo, za kakršno je prosila mesarica iz Šiške, gospa Cirmanova; 2. poštnega ravnanstva v Trstu, s katerim se ustreza svoječasni prošnji obč. sveta, da se uvede pri pošti štev. 2 celodnevna brzozajna služba ter se primerno pomnoži osebje; 3. deželne vlade na prošnjo obč. sveta, da se dovoli uvoz avin v zaprtih vozovih s kolodvoru v klavnico tudi iz krajev, ki imajo zaprtijo. Deželna vlada se sklanja na tozadevne ministrske naredbe. Morda bi se doseglo izjemno stanje v tej zadevi, ako bi se napravilo železniško prekladišče za živino tik klavnice. Za to se zavzema tudi dež. odbor, ki je prosil upravni svet dolenskih železnic za napravo takega skladišča, ki pa je prošnjo odklonil, dasi bi bila deželna vlada celo pripravljena prispevati tudi iz garancijskega fonda. K stvari so govorili še obč. svetniki Turk, Predvojni in Kozak, na kar se sklene na predlog podžupana viteza Bleiweisa, da se oba dopisa odstopita klavničnemu odseku.

Zapisnik zadnje seje se prečita in odobri.

Prošnji Marije Potočnik za stavbno dovoljenje in uporabo glede dveh prodajalnic, ki so se morale vsled regulacije Sv. Petra ceste prezidati, se ugodi. (Poroča komisar Semen.)

Potem poroča obč. svetnik Senekovič obširno o proračunu mestnega zaklada za leto 1903. Proračun se razdeli v naslednje glavne točke:

I. Uprava v obč. in sicer potrebščina: 1. funkcijne pristojbine 7280 K, 2. plače uradnikom 101.378 K, 3. redarstvo 66.544 K, 4. plače slugam 13.880 K, 5. deputati in druge potrebščine 11.740 K, 6. nagrade in podpore 3600 K, 7. pokojnine in milostinje 27.760 K, 8. pisarniške in uradne potrebščine 21.326 K, 9. potni stroški 2800 K, 10. nočne patrolje in talije za prijetje 550 K, 11. oskrbovanje jetnikov in potrebščine po je čah 1030 K, 12. razni upravni troški 2000 K, 13. dispozični fond 3000 K, 14. naročnina za telefon 610 K, 15. prevažanje odgoncev in jetnikov ter priprave 3000 K, 16. vrtnarstvo in gozdarstvo 5070 K, skupaj 271.568 K. Pokritje znaša 11.720 K. potemtakem je primanjkljaja 259.848 K.

II. Uprava v obč. in sicer potrebščina: 1. 23.278 K, vredn. 3. mestne davščine 39.317 K, Pokritje 15.443 K, 2. vrednostni papirji 2260 K, 590.608 K, 4. p. 10.840 K, skupaj 58.278 K.

III. Ceste, sprehajališča, prave in vzdrž. Potrebščina: 1. poštne 55.430 K, 2. čist. 10.870 K, 3. razsvetljava 125.430 K, 4. cestarina 66.000 K, 1000 K, skupaj 259.848 K.

Pritoški odprave, kazoval podžupana, sanitarni pomanj. za smeti, s kateri ter z njimi vsako, ljuje bolezn. Op. praktično stran, a hiša zaprti železn. Obč. svetnik Pr. znava pomanjklj. ki so bolj podobni lovitvi ter predlag. pobira smeti, prid. lavec. Obč. svetnik. nabavo takih voz. kakršne ima Zagreb, t. j. nizke in k stvari se občinski svetniki Turk, Kozak in Velkavrh ter se je sprejela Bleiweis-Lenč. tova resolucija, glede nabave dveh novih voz za smeti po zagrebškem sistemu. Poročevalec obč. svetnik Senekovič priporoča, da se v bodoči proračun postavi večji znesek za napravo novih prelazov čez ulice. Glede razsvetljave pravi obč. svetnik Šubic, da je proračunjena postojanka premajhna. Istega mnenja je tudi poročevalec, ki dokazuje, da ni imelo mesto z elektrarno niti v začetku zrube, pač pa ima dosedaj že 6 do 8000 K dobička. Sklene se postaviti prihodnje leto večji znesek v proračun.

IV. Zdravstvene in blagotvorne zadeve. Potrebščina: 1.) Zdravstveni stroški (plače zdravnikom, babicam, končnu ljudska kopel, razne potrebščine) 77.595 K, 2.) blagotvorni stroški 53.705 K, skupaj 131.300 K. Pokritje: 1.) pristojbine za ogled mrljev 1600 K, 2.) ljudska kopel 6700 K, skupaj 8300 K, potemtakem je primanjkljaja 73.000 K.

V. Šolstvo, tnanost, umetnost. Potrebščina: 1.) ljudsko šolstvo 35.471 K, 2.) vsaka 7940 K, 3.) občno-nadaljevalno šole 1200 K, 4.) otroški vrtci 3380 K, 5.) c. kr. umetno obrtna šola 15.624 K, 6.) mestna višja deklška šola 18.000 K, 7.) Lichtenhurnčin zavod 522 K, skupaj 49.416 K. Pri točk. »ljudsko šolstvo« se je vnela daljša debata o prošnji posameznih mestnih šol, da se jim naj prispeva letni 25 K za učiteljske knjižnice. Obč. svet. dr. Požar je proti takim knjižnicam, ki tudi v zakonu niso utemeljene ter se izreče za centralno (okrajno) učiteljsko knjižnico, ki se naj boji dotira. Obč. svet. Dimnik zagovarja predlog, češ, da se gre tukaj za mlavo metodničnih knjig. Končno pa je predlagal, naj se vsaj okr. učit. knjižnici zviša prispevek od 200 na 300 K. Predlog se odkloni. Ravno ako se odklonijo prošnje za višjo decijo nunskih šol in 2. deške mestne šole, kakor tudi prošnja za 400 K v svrhu nabave drobnogleda za mestne ljudske šole. — K potojanki »c. kr. realka« stavi

nestne imovine. Šolstva in zemljišča ni papirji 3774 K, 1395 K, 4. pot. 10870 K, skupaj 1. polopja in 2. vrednostni papirji 2260 K, 590.608 K, 4. p. 10.840 K, skupaj 58.278 K.

III. Ceste, sprehajališča, prave in vzdrž. Potrebščina: 1. poštne 55.430 K, 2. čist. 10.870 K, 3. razsvetljava 125.430 K, 4. cestarina 66.000 K, 1000 K, skupaj 259.848 K.

vanje smeti je do- vitez Bleiweis vst sedanjih voz se smeti raznašajo ke kali za nalez- arjal je zopet na bi dobila vsaka posodo za smeti. lovič tudi pri- sedanjih voz, kletkam za ptiče naj se hlapcu, ki eden mestni de- enče nasvetuje kakršne ima Zagreb, t. j. nizke in dolge. Govorili so k stvari se občinski svetniki Turk, Kozak in Velkavrh ter se je sprejela Bleiweis-Lenč. tova resolucija, glede nabave dveh novih voz za smeti po zagrebškem sistemu. Poročevalec obč. svetnik Senekovič priporoča, da se v bodoči proračun postavi večji znesek za napravo novih prelazov čez ulice. Glede razsvetljave pravi obč. svetnik Šubic, da je proračunjena postojanka premajhna. Istega mnenja je tudi poročevalec, ki dokazuje, da ni imelo mesto z elektrarno niti v začetku zrube, pač pa ima dosedaj že 6 do 8000 K dobička. Sklene se postaviti prihodnje leto večji znesek v proračun.

VI. Vojaska nastanitev. Potrebščina 4440 K, pokritje 500 K, prnanjklaj 3940 K.

Izredne potrebščine zna- šaj: 1.) amortizovanje in obresto- vanje 1.056 K, 2.) potrebna posojila 51.822 K, 3.) druge potrebščine 21.469 kron, skupaj 184.350 kron. Med drugimi potrebščinami je tudi 10.000 K kot prispevek k ustanovitvi vseučilišča v Ljubljani. K tej točki toplo govori poročevalec obč. svetnik Senekovič povdarjajoč, da to vprašanje ne sme več zaspasti. Tozadevna resolucija je enoglasno sprejme ob živahnem prirejanju galerije. Skupna potrebščina edaj znaša 827.827 kron, pokritje 818.946 K, tedaj primanjkljaja 9682 K. Ta primanjkljaj se pokr-rije s prihranki in štedenjem ter s pobiranjem 20% doklade na vse mestne davk, razun osebne dohodnine. Iz tega razvidno, da napreduje mestno gospodarstvo za približno 4000 l. Župan izreče poročevalcu v imen občinskega sveta za vestno poročbo toplo zahvalo.

Pred košem seje poda občinski svetnik Turk nastopno resolucijo: Usojam s gospoda župana vprašati, ali je temu, oziroma obrtni oblasti znano s kakšno pravico se naseljujejo v ljubljanskih hotelih židje, ki preajajo in razobešajo svoje blago v hotelskih vežah, ker

obč. svet. Žužek sledečo resolucijo: Povodom 50letnice obstanka tukajšnje c. kr. realke, v kateri dobi veleslavna vlada ni vpoštevala jezikovne pravosti 95% slovenskega naroda, biva-jočega v kronovini Kranjski, in s tem kršila naravnost temu sloven-skemu narodu v temeljnih zakonih zajamčena jezikovna prava, protestuje občinski svet, da bi se polstoletne krivice i nadalje ne godile »Kronik« vedno zvestemu narodu, čegar kri je močila razna bojna polja za blaginjo in obstanek države. Da se nam ne kršijo še nadalje naša narodna prava, naroča občinski svet gosp. županu, da se nujno obrne do osrednje c. vlade z zahtevo, naj ista c. kr. realko v Ljubljani, za časa, dokler nima dežela kranjska poseb- nega realnega zakona, naredbenim potom uredi pouk na c. kr. realki v Ljubljani tak, da se bode v polni meri oziral na jezikovne potrebe slo-venskega naroda, ob jednem pa tudi jamčil jednaloopravnosti nemške manj-šine v dežel. »Končno so se dovolili naslednji pispevki: »Glasbeni Ma-tički« 3000 K, »Narodni šoli« 400 »Dra-matičnemu društvu« 12.000, »Filhar-moničnemu društvu« 400, za vzdrže-vanje botaničnega vrta 210, stana-rina in vorarina za pisarno trgovske in obrtne zbornice 980, strelskemu društvu 5, za šolski delarni 740, družbi »Cirila in Metoda 1000, društvu »Radogaj« 700, »Slovenskemu planinskemu društvu« 600, prof. Vo-dušku »meteorološki« poročila 200, dijakij mizi na vseučilišču v Gradcu 100, otroškima vrtcem za božični« 600, razni nepredvidni troški 400, Löschnerjevi ustanovi 200, »paj 22.582 K. Pokritja za šolstvo, t. d. so: 1.) obresti zakladov realca 2562 K, 2.) ukov- vina 30 K, 3.) deželni prispevki za obrt. prav. šole 1300 K, 4.) doneski trg. a. obrt. zbornice 800 K, 5.) do-neski za umetno-obrt. šolo 3100 K, 6.) »jemščina 720 K, 7.) dohodki višje deklške šole 9540 K, skupaj 21.99 K. Potemtakem je primanj-kljaja 85.516 K. — Obč. svet. Šubic govri proti ukovini ter predlaga resolucijo, da se ukovina za leto 1914 odpravi. Sprejeto.

VI. Vojaska nastanitev. Potrebščina 4440 K, pokritje 500 K, prnanjklaj 3940 K.

Izredne potrebščine zna- šaj: 1.) amortizovanje in obresto- vanje 1.056 K, 2.) potrebna posojila 51.822 K, 3.) druge potrebščine 21.469 kron, skupaj 184.350 kron. Med drugimi potrebščinami je tudi 10.000 K kot prispevek k ustanovitvi vseučilišča v Ljubljani. K tej točki toplo govori poročevalec obč. svetnik Senekovič povdarjajoč, da to vprašanje ne sme več zaspasti. Tozadevna resolucija je enoglasno sprejme ob živahnem prirejanju galerije. Skupna potrebščina edaj znaša 827.827 kron, pokritje 818.946 K, tedaj primanjkljaja 9682 K. Ta primanjkljaj se pokr-rije s prihranki in štedenjem ter s pobiranjem 20% doklade na vse mestne davk, razun osebne dohodnine. Iz tega razvidno, da napreduje mestno gospodarstvo za približno 4000 l. Župan izreče poročevalcu v imen občinskega sveta za vestno poročbo toplo zahvalo.

Pred košem seje poda občinski svetnik Turk nastopno resolucijo: Usojam s gospoda župana vprašati, ali je temu, oziroma obrtni oblasti znano s kakšno pravico se naseljujejo v ljubljanskih hotelih židje, ki preajajo in razobešajo svoje blago v hotelskih vežah, ker

dekan dobra in poštena duša, moj to-variš pa nevaren človek, katerega se boji tudi dekan. Pogovor se je sukal le bolj okrog vsakdanjih reči, a tudi tu se je spoznalo, da sta dekan in prvi kaplan, gospod Janez, kaj različnih nazorov.

Bil sem vesel, ko je bila večerja končana in smo se razšli. Dekan me je odslovil z besedami, ki so naredile name globok utis, ker sem čutili, da mu prihajajo iz srca.

„Pa lahko noč, mladi prijatelj!“ — mi je rekel. „Upam, da boveda prijatelja in da boveda dobro izhajala. Želim, da bi bili tu zadovoljni. Vem, da ste prišli z gotovimi predsodki k meni, saj me imajo v škofiji zapisanega v črni knjigi, odkar sem škofovemu kaplanu Šiški povedal v obraz, da je škofova politika nesreča za naš narod in da naj gleda škof pri duhovnikih malo več na poštenje in dostojnost in malo manj na versko gorečnost, ki je največkrat hlinjena. Pa bodi! Le kadar vidim, kar počenjajo škof Missia in nekateri njegovi ljubljenci, me obidejo še vedno čustva, da bi najraje lasal oblake ali pa mesecu z metle brke naslikal — kajti da bi kaj stori! proti temu po-

čenjanju — za to imam moči. Človek, ki postane duhovnik je podoben ptiču, kateremu so perotne postrigli. Toda — o teh stvareh morda drugič. Prva noč na prvi duhovski sužbi naj Vam bo sladka, pridejo že še druge, če ste pošten in dober možič in ne tak, kakor — kakor — Lahko noč.“

Šel je in jaz sem se odpravil v svojo sobo. Dekanova sestra je šla z menoj. Ves večer ni ni privoščila be- sede in tudi sedaj molče svetila pred menoj. Prišedši v sobo je kar na kratko rekla:

„Prosim, povej, če še česa po- trebujete.“

„Ne, mati!“ — sem ji odgovoril — „ničesar ne potrebem, a prosim Vas, bodite dobri z menoj. Jaz sem mlad in neizkušen človek in vem, da bom dostikrat potreboval katerikoli svetla.“

To je gledala zena, ko je slišala te besede. Njen mi pogled se je zjasnil, njeno lice je dobilo prijazen izraz in nekako me je odgovorila: „Vi ste drugač. Kakor drugi in v to hišo. Že dolgo nas je zapu- s. To vam pa na- ravnost povem, da bodete motili: veliko vere jaz n. Kar sem je

imela, so jo mudi duhovniki skoro vso poteptali, potn naj Vam Bog da srečo — drobtinica se in zadovoljnosti je več vredna, kakor žakelj modrosti.

Z nenavajimi čutili sem legel spat a dolgo nisem mogel zatisniti očes. Jasnoma mi bilo, da sem prišel med ljudi, ki tako-koč predstavljajo dve različni generaciji. Po mišljenju, po semeniški vzgji sem bil napolnjen onih idej, ki jih jev tem župnišču zastopal moj tovariš pri kaplan, srce pa me je z neko tajstveno silo vlekle na stran dekana in njegove črnogledne sestre. Na čisto pot se odločim, kam me zapelje in bom-li srečen v svojem stanju? Glasi to zadnje vprašanje me je očilo, ker sem na jedni strani videl dekana in njegov položaj — na drugi položaj onih, ki jih je dekan preziral celo sovražil, ki pa so očitno bili srečo. Naposled sem si rekel, da pravi modrijan ne briga ne za preteklo in ne za prihodnost, ker preteklo je more premeniti, pri- hodnosti pa niso nanganiti in sem zaspal. Zgodilo se je prvič, da sem pozabil na večerno molitvo.

(Dalje prih.)

sedaj naraščajo ti židje tako pogosto kakor gobe po dežju, v škodo ljubljanskih trgovcev in obrtnikov, in ki so že tako predrzni postali, da imenujejo po javnih lokalih slovensko občinstvo »slavisches Gesindel«. Prosim gospoda župana, da obrtna oblast strogo gleda pri podelitvi takih obrtnih listov na te vrste ljudi in sploh takim umazanim konkurentom, ki so našim domačim trgovcem in obrtnikom v škodo, vsak obrtni list odklanja.

Župan pojasni, da se obrtna dovolitev ne more odkloniti, a če se res pripetijo takolasti pojavi, naj se takoj naznanijo policiji, ki bo takim predrznežem že pojasnila stališče, kako se morajo vesti napram mestni večini. — Končno še interpelira obč. svetnik Zevnik glede dopisa v »Slov. Narod« iz šentjakobskega okraja. Župan da pomirjevalni odgovor, češ, da so taka hujšanja iz trte izvita, ker je stavbišče kupljeno in cela zadeva v tiru.

Preden župan zaključi javno sejo, se ozre po celoletnem delovanju, povdarja, da je to šestikrat, da govori s tega mesta občinskemu svetu, se zahvali za vestno sodelovanje ter želi občinskemu svetu in vsemu prebivalstvu ljubljanskemu, ki je »dobre volje«, srečno in veselo novo leto.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 2. januarja.

— **Uspeh katoliške obstrukcije ali vodovod v Slavini.** Slavina, ki je, kakor znano, jako klerikalna vas, bi rada dobila svoj vodovod. Država je sicer obljubila nekaj pomoči, pa premalo, tako, da bode treba zvišati deželno podporo, če naj dobi Slavina prekoristni svoj vodovod. Brez deželnega zbora pa tega poviška ni doseči, in zato gadelj je slavinski vodovod položen na najdaljšo klop, ki si jo misliti moremo! Tako dela katoliška stranka za svoje Slavince! Če bodejo hoteli si na kak način pomagati, ne bode jim ostalo drugega, nego najeti Šustersiča ali pa Naceta Žitnika, ki oba — posebno pa Nace — prav dobro umeta vodo delati. Bi ne bila napačna vodnjaka, ta slovenska »politika«, postavljena sredi Slavine! In vendar je še obilo zaslepljenih kmetov, ki menijo, da so njihovi »katoliški« poslanci s svojo obstrukcijo kmetiskim volilcem, bogve kakih uspehov priborili! Mi pa pravimo: Bog daj pamet takim revežem!

— **Dr. Poček** je skušal v neznanosti pravdici radi 12 K izpodjesti g. Predoviču dobro ime. Ni naravnost povedal, kar je mislil, a vzlic temu se je tisto, kar je v obsežnem dokaznem listu povedal, dalo prav hudožno zasukati proti poštenemu trgovcu. O tem je namigaval tudi »Slovenec«. Zategadelj smo dr. Počku, ki zanaša svoje pravde v škofov list, nekaj odkritosrčnih besed posvetili. To, od sodnije spojeno tičico namreč poznamo prav dobro, tako kot pravnega zastopnika, kakor tudi kot človeka! Oboje ni veliko prida! Zategadelj je morda res zadnji čas, da bi odvetniška komora malo preiskala, je li služil v čast, če pripada ta možiček k barô-u. V zadnjem »Slovenecu« se je dr. Poček razkoračil nad dr. Tavčarjem. Podoben je pri tem zajcu v repi, ki meni, da inponuje celemu svetu, če sedaj in sedaj vzdigne visoka svoja ušesca proti nebu. Da bi dr. Tavčar takemu zajčku odgovarjal, mu ne pride na misel! Pač pa mu hočemo mi ta ušesca takoj malo osmiliti, kadar bode dr. Poček zopet glodal poštemu trgovcu na poštenemu imenu! Potem pa naj pisari v »Slovenecu«, kolikor se mu zljubi! Če hoče ta justični odpadec neprestano po solncu laziti, nam tudi prav. Ali prepričani smo, da bode ta dr. Poček prej zlezel v blagodejno temo pod mizo, nego nas užene! Prepričal se bode tudi on o tem!

— **Naš Listek.** V današnji številki smo začeli priobčevavati listek, ki nam je bil doposlan z naslednjim pismom:

Prijatelj-duhovnik mi je na smrtni postelji izročil nekak dnevnik, v katerem je popisal nekatere svoje doživljaje. Prosim vas, obelodate ta dnevnik v svarilo vsem

rojacom. Črtal, osiroma premenil sem samo imena onih oseb, ki še žive, ker je bila to želja pisatelja. Ta spis ni povest ali roman, nego kronika o življenju kranjskega kaplana in zato ga priobčite brez premembe.

Oodložili smo se za priobčenje tega spisa, ker slučaj, ki je v njem opisan, ni izjema, nego je ta slučaj uprav tipičen. Pripomniti pa moramo, da ta elika iz življenja ni čtivo za nedorasle ljudi.

— **Novoletna soareja.** Sinoči je bila v sijajnih reprezentacijskih prostorih vladne palače običajna novoletna soareja, na katero se je zbralo jako mnogo odličnega občinstva.

— **Presenetljiv izid.** V ponedeljek se je vršila dopolnilna volitev iz furlanskih kmetijskih občin v goriški deželni zbor. Poročali smo že, da je bil izvoljen nadučitelj v Gradišču ob Soči Josip Falconer. Ta pa je klerikalec in sicer je bil izvoljen z lepo večino, namreč z 49 proti 35 glasom proti inženjerju Antonelliju, ki je državni posla nec teh istih kmetijskih občin, v katerih je sedaj propadel in ki je za svoj okraj že veliko storil. To je vsekako presenetljiv izid volitve in kaže, kakor napreduje klerikalizem na Furlanskem. Zdaj imajo klerikalci že dva furlanska mandata v rokah.

— **Iz istrskega deželnega zbora.** V zadnji seji je vlada predložila načrt zakona o premeščenju okrožnega sodišča iz Rovinja v Pulj. To kaže, da misli vlada resno napraviti Pulj za stolno mesto Istre. V tej seji je prišel na razpravo tudi predlog o združenju Istre s Trstom. Slovenska manjšina je po dr. Laginji izjavila, da je za združenje, če se združi s Trstom tudi Goriška, ker bi postal italijanski pritisk še neznosnejši, če bi se samo Istra združila s Trstom. Tudi je dr. Laginja izrekel, da je slovenska manjšina zadovoljna, da je dež. zbor sklican v Pulj, dasi bi ga rajše videla v zakonitem središču Istre, v Pazinu. Laginja je tudi zahteval, da se izvede volilna reforma in narodna ravnopravnost. Laška večina je seveda odklonila Laginjev predlog in sprejela predlog, da se Istra združi s Trstom. Do uresničenja tega sklepa je pa pot še — jako dolga.

— **Dogodki v Ricmanjih.** O dohodkih v Ricmanjih minolega ponedeljka se še poroča: Vsa pota in steze okoli Ricmanj so bile zasedene po orožnikih. Tudi v Borštu je bila rezerva kakih dvajset orožnikov. Komisijo je spremljalo v Ricmanje deset orožnikov z nasajenimi bodali. Vseh konsigniranih orožnikov je bilo kakih 40. Vsi orožniki so bili preskrbljeni z — zapestnicami. »Pri lovcu« nad bošketom pa je bil pripravljen oddelek tržaških redarjev. Iz farovža je komisija odnesla tri knjige, obdelovala pa v Borštu na pošti, v znamen zavetišču bratov Butignonijev in drugih italijanskih duhovnikov. Prebivalstvu v Ricmanjih je treba vnovič izreči glasno hvalo, da je bilo tako mirno in da ni dalo ni najmanjšega posla temu velikemu aparatu!

— **Prvi slovenski zdravnik na Koroškem.** Gospod dr. Vinko Hudelist, doma iz Encljevasi pri Velikovcu, se naseli v Velikovcu na Koroškem kot praktični zdravnik. To je veselo sporočilo, kajti koroškimi Slovencem je pred vsem treba neodvisnega posvetnega razumnštva.

— **Zbirališče celovških Slovencev** ni več v gostilni pri »Sandwirthu«, kamor so Slovenci zahajali 18 let, nego v gostilni g. Cavznika pri »zlatem studentu« v Lidmanskem ulicah, na kar opozarjamo vse rojake, ki ho- dijo v Celovec, s pristavkom, da se shaja celovški slovenski klub v tej gostilni vsako sredo zvečer.

— **Umrl** je v Trstu hišni posestnik in trgovec, vrli narodnjak g. Fran Žitko v starosti 66 let. — V Brežicah je naglo umrl sodni kancelist g. Andrej Divjak.

— **Repertoire slov. gledališča.** Jutri zvečer igra se tretjič Sienkievicza velika drama »Quo vadis?« — V torek, dne 6. t. m., na praznik svetih treh kraljev sta dve predstavi: popoldne ob polu treh Sienkievicza velika drama iz Nero- novih časov »Quo vadis?«, zvečer ob polu osmih pa Kováčovičeva velika opera »Psoglavci«. Na te dve predstavi osobito opozarjamo sl. občinstvo iz okolice in z dežele, ker jim je omogočeno en dan videti dve največji in najsijajnejši noviteti, ki sta se dosedaj to leto uprizorili slovenskem odru. Naročila na se- deže sprejema Šešarkova trafika v Ljubljani.

— **Slovensko gledališče.** Občede predstavi na novega leta dan sta bili obiskani jako dobro, a po vrednosti sta bili zelo različni. Dočim je menda skoraj ponesrečil hudobni duh lumpacij vagabundus v popoldanski predstavi, vspela je zvečer Smetanova pri nas tako čislana in priljubljena »Prodana nevesta« ne le sijajno, temveč bila je morda najboljša vpriporitev odkar se poje ta krasna skladba na našem odru. Nemil naključek zabranil je gospodični Prochazkovi nastopiti v Marinkini vlogi, katero je doslej izključno pela s toliko sijajnim vspehom, hvallili smo zlasti svežost njenega glasu in mikavno kretanje. Zanimivo videti je bilo včeraj, kako izraža posamičnik po svojem ukusu misli in dejstva glede ene in iste vloge. Dočim je gospodična Prochazkova podala nam v njeni igri zaljubljenega, nepokvarjenega dekleta, spremenila je gospa Hanušova Marinko v malec navihano, nekoliko koketno krasotico v vasi. Vpeljala pa je navedena te poteze na tako ob sebi umljiv način, da se je zdel Marinkin značaj kakor vlit v jednom kosu. Če dodaj k temu še krepek razvitek glasbenega dela njene vloge, uvažujoč pri tem, da se je dičila ta posebnost z umetniško zmernostjo, tako umeješ, da je občinstvo vselej vzkipele radosti, kadar so se porajali zmagonosni učinki. G. Vlček kot Janko in gospa Hanušova kot Marinka spodbodla sta z zares umetniško ognjevitostjo sopevce, tako, da ni štediti po izbornem pevanju elektrizirano občinstvo z burnim ploskanjem po vsakem igrinem prenehljaju; navesti nam je tu n. pr. le dvospev trospev in čveterospev v prvem činu. Pri slednjem ozirati se je pohvalno tudi na gspđ. Glivarečovo Krušina ženo, g. Aschenbrennerja kot mešetarja Kecal, pa g. Krala kot kmeta Krušino. Vzlasti srečen je bil včeraj g. Aschenbrenner v sestanku z Jankotom (g. Vlček) kadar slednji proda svojo nevesto za »300«; zaslužno hvalo žela sta obadva, kajti občinstvo poklicalo ju je na oder. Tako smatrala se bi lahko včerajšna Prodana nevesta kot vzorna operna vpriporitev, da ne bi bil popolnega vspeha pokazil mešani zbor v prvem činu; livil se je nekoliko, kar pač ni potrebno bilo spričo toliko repizma. O g. Vlčku posebej gnali so zbrani poslušalci soglasno hvalo, češ »poje kakor bi ga navil.« Ker mu je bil glas čudovit na razpolago, pel in igral je g. Vlček kakor bi bil imel zastopati resničnega Jankota. Izkušnja z g. Hanušovo z vloge Marinke poučila nas je o potrebi tu pa tam menjavati v »posamičnih vlogah« predstavljaleci. Nadarjeni naši pevci zmogli bodo večinoma svojo nalogo obstoječo v tem, da se jim nakloni v jedni in isti skladbi po dve vloge, kateri se razumno strinjajo po glasbenem sorodstvu. Preverili smo se včeraj, da imajo taki izpremini precejšno privlačno silo. Ker se je poskus z g. Hanušovo obnesel tako sijajno, svetujemo, naj se v kaki bodoči priliki poskusi enakim načinom z marljivo pevko gspđ. Prochazkovo. V obče je tako postopanje potrebno, da se nudi posamičnemu pevcu ali igralcu prilika, uporabljajoč nadarjenost, razvrstiti pred občinstvom svoje vrline. Učinek pa hasne kakor predstavljalec tako poslušalec.

Dr. B.

— **Žrebanje ljubljanskih srečk.** V prostorih mestne blagajne ljubljanske se je vršilo danes popoldne v navzočnosti gospoda župana, dveh članov finančnega odseka ter notarja Plantana kot obla- stvenega komisarja 38. žrebanje srečk

ljubljanskega mestnega posojila. Iz- žrebanih je bilo 315 srečk, katere je vlekel sirota Makso Kleindienst. Glavni dobiček v znesku 50.000 K je dobila srečka št. 4097, dobiček 3000 K srečka št. 58.373, dobiček po 1000 K pa so dobile srečke št. 13.812, 17.049, 33.586, 46.467 in 46.533. Ostalih 308 izžrebanih srečk pa je do- bilo dobiček po 60 K.

— **Bivši celjski župan Gustav Stieger**, ki je umrl na no- vega leta dan, je bil od l. 1888. do 1893. podžupan, od l. 1893. do letos pa župan. Zapustil je 10.000 kron za meščanski preskrbovalni fond.

— **Zlato verižico**, vredno 240 kron in staro srebrno uro sta ukradla danes ponoči dva potujoča delavca gostilničarju v Sv. Florijana ulicah. Delavca sta pri Pocku preno- čevala in danes zjutraj na vse zgodaj odšla najbrže proti Celju.

— **Tatvina.** Urarju Rudolfu Kolarju je bila iz stanovanja ukrade- nena srebrna anker-ura. Tatvino je izvršila neka žena.

— **Pri igri so se sprli** na Silvestrov večer v Ocvirkovi gostilni v Kolodvorskih ulicah štirje delavci. Jeden je hotel drugega udariti s sifonsko steklenico po glavi, pa je zadel gostilničarko, ki je prišla mirit in jej prebil žilo.

— **Kupovalci premoga** naj pazijo, da ne dobe premalo premoga v vrečah. V sredo je bil zasačen neki prodajalec premoga, ki je imel v vsaki vreči po 2 kg premalo pre- moga. Stražniku, ki ga je zasačil, je dotičnik ponujal krono, da bi ga ne naznanil.

— **Aretiranih** je bilo v mi- nolem letu po mestni policiji 2013 oseb. (Leta 1901 jih je bilo 2058.)

— **V Ameriko** je odpotovalo v minolemu letu z južnega kolodvora 12.648 oseb. Zaradi nameravanega izseljenja pred izpolnitvijo vojaške dolžnosti je bilo aretovanih 74 mla- deničev.

— **Na južnem kolodvoru najdene reči.** V pretečenem tednu so bile na južnem kolodvoru najdene sledeče reči: 1 srebrna tabatiera, 1 dežnik in 1 zavitek s šivankami za šivalni stroj.

— **Društvena godba** kon- certuje dne 3. t. m. zvečer ob 9. uri v Narodni kavarni. Vstopnina prosta.

— **Priloga.** Današnji list ima prilogo gosp. Ed. Kavčiča trgovca v Ljubljani.

— **Za kratek čas.** Naš po- ročevalec iz Rima nam piše: Ko je bil zadnji ljubljanski škof tu, mu je rekel pa pež: »Veseli me, da vas vidim tako zdravega in zadovoljnega — to je pa tudi edino, kar me pri vas veseli.«

— **Ljubljanskega Sokola** Silvestrova veselica je bila vredna naslednica prejšnjim društvenim pri- redbam ob prepratu starega leta v novo. Velika sokolska dvorana in galerija so bile polne občinstva, katero je z zanimanjem in rastočo gorkoto sledilo posamnim točkam sporeda. Trgovsko pevsko društvo »Merkur« je v polnih zborih, kakor tudi v čveterospevih, pod priznano spretnim vodstvom g. Al. Sachsa zapelo več lepih skladb. Zlasti sta ugajali Sachsova »Pticek« ter Vilharjeva »Na vrelu Bosne«. Duhovito in ruskim odnošajem tipično za take večere kakor nalašč prirejeno A. Čehovo burko »Snubač« predstavljali so naši umetniki iz deželnega gledališča gđ. Kreisova ter gg. Lier in Verovšek. Gospica Kreisova nam je v tej igri podala čisto novo stran svojega igral- skega talenta. Mnogo zabave sta nam privoščila muzikalična klovna br. Gorjanc in Stegnar. Njuna proizvajanja na vseh mogočih glasbilih so žela mnogo pohvale in priznanja, komično predstavljanje pa mnogo smehu. Vse te posamezne točke je vezala ljub- ljanska društvena godba, ki je ves čas jako dobro svirala. Ne moremo dosti povdarjati, da se je društvena godba povzpela do višine, da lahko mirno prenaša tudi strožjo kritiko in da se lahko kosa s sličnimi najbolj- šimi orkestri. Zato je pa vredna vsa- katere podpore in neodpušten greh bi bil, ako bi se z odtujenjem pod- por pustilo propasti to važno, a ove- toče društvo. Naglo je kazalec na uri korakal proti polnoči. Holubov Sil- vestrov potpourri je zaključilo dvanajst počasnih odvažnih udarcev. Obločnice ugasnejo. Podstarosta br. Dr. Rav-

nih ar pričenja svoj polnočni govor. V krasni besedi povdarja, da se mo- ramo ob tem svečanostnem trenutku zlasti spominjati bitja, o katerem pravi pesnik, da je največji trpin sveta, kateremu niso stale dobrote rojenice, ob zibeli — rodu sloven- skega. Četudi nam pogled po poljanah slovenskih danes odpira žalostno sliko, vendar ta pogled nam slovenskim Sokolom, kojih delo ravno je name- njeno lepši bodočnosti slovenski, ne krađe nade v boljšo prihodnost Slo- vencev. To prihodnost pa si pribori- mo le z resnim in neumornim de- lom; le tem načinom stopimo v vrsto onih narodov, ki se danes še pona- šajo z bogastvom, številnostjo in vi- soko prosveto. Na delo torej! S tem trdnim sklepom poklonima najlepše novoletno darilo domovini svoji. S tem geslom v srcu in v glavi svoji lahko z mirno pa tudi čisto vestjo kličemo rodu svojemu: »Srečno novo leto! Na zdar! Godha zasvira sokol- sko koračnico, preko odra pa odko- raka star, bolehav, vpognjen starec — staro leto. Zastor se razgrne in prikaže se nam krasna alegorija: slovensko sokolstvo in vsi drugi slo- venski stanovi obračajo upapolni po- gled v novo mlado leto. Po polnoči je mnogobrojno občinstvo prav do ranega jutra še skupljala neprisiljena zabava. Prireditelji tega večera smejo ponosno zreti na svoje vspelo delo. Posebno pa gre zaslužena hvala spretnemu aranžerju vseh enakih pri- redb bratu O. Terglavu.

— **Veselica št. peterske ženske in moške podružnice sv. Cirila in Metoda**, ki se bode vršila dne 4. t. m. v »Nar. domu« obeta biti, kakor je razvidno iz vabil in plakatov, prav zabavna in zanimiva, in opozarjamo na isto vse prijatelje in dobrotnike te prekorsne družbe. Družba se nahaja v silnih denarnih stiskah, hajd torej dne 4. januarja v »Narodni dom« in »Mal položi dar domu na oltar«. — Začetek veselice je ob 6. uri zvečer. Vstopnina 40 v, otroci prosti.

— **Klub postojinskih sam- cev** priredi dne 7. svečana 1903 v prostorih »Narodnega hotela« plesni venček. Svira vojaška godba. Drugo v vabilih.

— **Najnovejše novice.** Ne- sreča v rudniku pri Bahmutu. Pri požaru v rudniku je mrtvih 58 oseb. Ednajst oseb so rešili, potem ko so bile 60 ur v jami, 21 oseb pa celo šele po 5 dneh. — Umor in samomor. V Lewelu pri Brucku na Litvi je ustrelil železniški uradnik L. Purgarthafer hčer železniškega delavca Anho Wil- berger iz ljubosumnosti, nato pa se obesil. — Vlak obtičal v snegu. Brzovlak, ki vozi iz Verone v Monakovo je obtičal na Brenner-sedlu v snegu, ker se je udril snežni plaz na progo. Vlak so morali izkikati. Nadaljni promet preko Brennerja je vstavljen. — Led na Labi se je začel nenadoma taliti ter je reka prestopila bregove. Kraji pod Kolonom so v nevarnosti. Iz Prage so prišli pionirji, ki razstreljajo ledene plošče z dinamitom. — Novo- letni avanzma v rezervi. V avstro- ogrski armadi je imenovanih poročnikov: 620 pri peših, 43 pri konjkih, 157 pri topništvu, 25 pri zdravilskem oddelku in 243 pri trainu. — Obsojen grof. Grof Albert Sternberg, bivši proti- kandidat dež. poslance Šečička, je na tožbo zadnjega bil zaradi razžaljenja časti obsojen na 300 K globe. — 65. samomorov se je izvršilo pretečeno leto pri 10. voju v Prizemlju. — 130 hiš je zgorelo v Somni na Ogrskem. Zažgal je neki slabomnež, katerega so razjarjeni vaščani vjeli in vrgli v ogenj.

* **400 glav živine pogi- nolo.** Častniki vladinega parnika »Ho- wella«, s katerim so poslali pomoč prebivalcem ob bregovih reke Rio Co- lorado, katere reka je izstopila iz svoje struge, poročajo, da je kakih 3000 ljudi moralo ostaviti svoja domovja in bežati v gore. Ljudje so izgubili vse svoje imetje in tudi nad 400 glav živine.

Telefonska in brzojavna poročila.

Krško 2. januarja. Časti- tamo našemu boritelju kot izvo- ljenemu častnemu občanu. Kreпки živio! Svetoduščani.

Dunaj 2. januarja. Pora- zumljenje med dunajsko in pe- štansko vlado glede nagodbe je prišlo popolnoma nepričakovano. Doseglo pa se je to porazumljenje samo vsled tega, ker so se ne- katere preporne zadeve, ki pa niso v direktni zvezi z nagodbo, izločile. Zaradi teh zadev se morata vladi posebe po- razumeti. Ministrski predsednik Körber je včeraj že ob 8. uri

zjutraj v posebni avdijenci sporočil, da je nagodba dognana. Pri dvornem dinéju ni cesar z nikomur govoril o tej zadevi.

Dunaj 2. januarja. Delegatje nemških strank z Moravskega, ki so povabljeni na pravne konference, so se danes sešli na posvetovanje, ali naj se sploh konference udeležijo. Jutri bodo to posvetovanje za udeležbo, imeli bodo skupno posvetovanje z nemškimi delegatji iz Češke.

Dunaj 2. januarja. „Fremdenblatt“ naznanja oficijno, da namerava bolgarska vlada že tekom prihodnjih dni odpovedati bolgarsko-avstrijsko trgovinsko pogodbo.

Dunaj 2. januarja. Cesar je ministru grofu Lambsdorffu daroval svoj portret za spomin.

Budimpešta 2. januarja. Oficijalno se razglašja, da je v Karlovcih (Srem) patrijarha pravoslavne cerkve Brankovića zadela kap in da je isti v smrtni nevarnosti.

Belgrad 2. januarja. Vlada je poklicala pod zastave vse, le-tčnje poletje na dopust poslane rezerviste.

Dražane 2. januarja. Kraljevska rodbina zahteva, da ji ubegla prestolonaslednica izroči otroka, ki ga pričakuje v mesecu maju in je v ta namen prosila vse države za podporo. Ker se pa boji, da ne dobi pravega otroka, nego podtaknjene, zato je vlada odredila, da kriminalni komisar Schwarz najstrožje nadzoruje ubeglo princezinjo.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi dunaj. borze 1. januarja 1902.

Naložbeni papirji.	Denar	Blago
4 1/2% majeva renta . . .	101 30	101 50
4 1/2% srebrna renta . . .	101 20	101 40
4% avstr. krona renta . . .	100 25	100 45
4% „ zлата „ . . .	120 50	120 70
4% ogrska krona „ . . .	9 10	98 30
4% „ zлата „ . . .	119 95	120 15
4% posojilo dežele Kranjske . . .	97 75	—
4 1/2% posojilo mesta Spjete . . .	99 75	100 75
4 1/2% „ „ „ „ . . .	100 —	101 —
4 1/2% „ „ „ „ . . .	99 25	100 25
4% češka dež. banka k. o. . .	99 25	100 25
4% „ „ „ „ . . .	100 15	100 60
4 1/2% „ „ „ „ . . .	105 65	106 65
4 1/2% „ „ „ „ . . .	100 50	101 50
4 1/2% „ „ „ „ . . .	100 50	101 25
4 1/2% „ „ „ „ . . .	100 65	101 65
4 1/2% „ „ „ „ . . .	99 50	100 50
4 1/2% „ „ „ „ . . .	99 25	100 25
4% „ „ „ „ . . .	98 —	99 —
4% „ „ „ „ . . .	99 50	100 50
4% „ „ „ „ . . .	291 85	293 85
3 1/2% „ „ „ „ . . .	100 —	—

Srečke.	180—	184—
Srečke od leta 1854 . . .	180—	184—
„ „ 1860 1/2 . . .	182—	185—
„ „ 1864 . . .	248—	262—
„ „ 1864 1/2 . . .	156 50	158 50
„ „ 1864 1/2 . . .	265 —	267 —
„ „ 1864 1/2 . . .	284 50	286 50
„ „ 1864 1/2 . . .	283 75	285 75
„ „ 1864 1/2 . . .	89 —	91 —
„ „ 1864 1/2 . . .	113 50	114 50
„ „ 1864 1/2 . . .	18 25	19 25
„ „ 1864 1/2 . . .	433 —	436 —
„ „ 1864 1/2 . . .	83 —	86 —
„ „ 1864 1/2 . . .	69 —	73 —
„ „ 1864 1/2 . . .	70 —	76 —
„ „ 1864 1/2 . . .	55 —	56 —
„ „ 1864 1/2 . . .	26 75	27 75
„ „ 1864 1/2 . . .	69 —	73 —
„ „ 1864 1/2 . . .	73 —	75 —
„ „ 1864 1/2 . . .	429 —	434 —

Delnice.	61 50	62 50
Južne železnice . . .	61 50	62 50
Državne železnice . . .	692 75	693 75
Avstro-ogrsko bančne del. . .	1540 —	1550 —
Avstr. kreditne banke . . .	691 75	692 75
Ogrske „ „ „ . . .	719 —	720 —
Zivnostenske „ „ „ . . .	255 —	256 —
Premogokop v Mostu (Brux) . . .	696 —	705 —
Alpske montan „ „ „ . . .	386 —	387 —
Praške želez. ind. dr. . .	1475 —	1485 —
Rima-Muranyi „ „ „ . . .	483 —	484 —
Trboveljske prem. družbe . . .	380 —	384 —
Avstr. orožne tovr. družbe . . .	301 —	301 50
Češke sladkorne družbe . . .	153 50	154 50

Valute.	11 30	11 34
C. kr. cekin . . .	11 30	11 34
20 franki . . .	19 05	19 08
20 marke . . .	23 41	23 48
Sovereigns . . .	23 90	23 98
Marke . . .	117 10	117 30
Laški bankovci . . .	95 25	95 50
Rubli . . .	252 75	253 25

Žitne cene v Budimpešti.

dne 1. januarja 1902.

Termin.	za 50 kg	K
Pšenica za april . . .	50	7 63
RZ „ „ „ „ . . .	50	6 63
Koruza „ „ „ „ . . .	50	5 70
„ „ „ „ . . .	50	5 81
Oves „ „ „ „ . . .	50	6 15

Se vzdržuje.

Meteorologično poročilo.

Vidina nad morjem 306 m. Srednji srečni tlak 736 mm.

Dec.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
31.	9. sv.	725.7	4.2	sl. zahod	jasno
1.	7. zj.	729.1	1.0	sl. zahod	oblačno
2.	2. pop.	730.6	2.1	sl. sevzh.	oblačno

„	9. sv.	733.9	0.8	ar. zahod	jasno
2.	7. zj.	737.5	5.0	sl. jug	megla
2.	2. pop.	738.6	2.4	brevetir.	megla

Srednja temperatura srede in četrtka 55°, 0.1°, normale: -26°, 27°. Mokrina v 24 urah: 0.0 mm.

Kupim

v dobrem stanu **stalažo** s predalci, **pudel** in drago **opravo za špecerijško trgovino**. (5-1)

Albert Moser, trgovec

Selo, pošta Žirovnica, Gorenjsko.

Izjava.

Jaz podpisani Franc Cerar, lesni agent v Ljubljani, preklicujem in obžalujem s tem vse razlašljive vesti, katere sem govoril zoper svojega prejšnjega gospodarja, lesnega trgovca **Antona Deghenghi-ja** v Ljubljani, ter izjavljam, da nikdar nisem imel ter tudi danes nimam prav nobenega poverja, dvomiti o popolnem poštenju ter strogi trgovski solidnosti imenovanega gospoda. (7)

V Ljubljani 31. grudnia 1902.

Franc Cerar.

Ces. kr. avstrijske

državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Bejaku.

Izved iz voznega reda.

veljaven od dne 1. oktobra 1902. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Praga čez Trbiž. Ob 12. uri 24 m ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 3. uri 56 m popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Heb, Franzove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo. (Trst-Monakovo direktni vozovi I. in II. razreda.) — Proga v Novo mesto in v Kočevje. Osebni vlaki: Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novomestu, Straža, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne istotako, ob 7. uri 8 m zvečer v Novomestu, Kočevje. Prihod v Ljubljano juž. kol. Proga iz Trbiža. Ob 3. uri 25 m zjutraj osebni vlak v Dunaj čez Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Isl, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak. (Monakovo-Trst direktni vozovi I. in II. razreda.) — Ob 7. uri 12 m zjutraj osebni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 17 m dopoldne osebni vlak v Dunaj čez Amstetten, Lipsko, Prago, Francove vare, Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budejovice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, St. Mohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne osebni vlak v Dunaj, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osebni vlak v Dunaj, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selzthal iz Inomosta, Solnograda. — Proga iz Novega mesta in Kočevja. Osebni vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — Odhod iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne in ob 6. uri 50 m nvečer. — Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 6 m dopoldne in ob 6. uri 10 m zvečer. (1)

Prevzetje restavracije pri „Roži“.

Usojam si p. n. občinstvu vladno naznanjati, da sem prevzela restavracijo pri „Roži“ v Ljubljani.

Točilo se bo slej kakor prej izključivo sloveče **plzensko pivo** (Plzenski prazdroj) iz najstarejše meščanske pivovarne v Plznu. Dalje najboljše **dolenjske, stajerske, goriške vina** in sloviti **kraški teran**.

V posebno skrb mi bo, da bom p. n. gostom ob vsakem času postregla z okusno pripravljanimi **gorkimi in mrzlimi jedm**.

Sprejemam tudi cenjene goste v „abonnement“ za **poldanski obed**. Pogodila sem se s prvim tukajšnjim trgovcem z delikatetami, da mi bo pošiljal telefonično naročeno vedno svežo gnat, in razne delikatese, s katerimi se bo postregel v petih minutah. Zvečer bo odslej vedno ob sedmih pripravljanih dvoje do troje jedil za 25-30 oseb. Po potrebi pripravila se bo tudi še poznejše večerje.

V sezoni dobivale se bodo izvrstne na stari način (ne s strojem) prirejene **kranjske klobase** od znanega šišenskega mesarja Simna. Ob petkih dobivale se bodo **morake ribe**. Ob sobotih krvave in jeterne klobase ter mesene klobasice z dolenjsko Colaričovo gorščico.

V prvem nadstrodju je slavnim društvom na razpolago **klubni lokal**, v katerem so se že prirejali supeji za 30 oseb.

Priporočujoč se v obilni obisk, prizadevala si bom s priazno in točno postrežbo vse velečenjene goste zadovoljiti. Z velespoštovanjem

Ana Gajšek

prej kuharica v raznih restavracijah, zlasti v restavraciji zdravišča v Rimskih Toplicah in zadnje poletje prva kuharica hotela Jekler na Bledu, kjer je vsaki dan 80-100 oseb v splošno zadovoljnost obedovalo in večerjalo. (18-1)

Polnovplačani akcijski kapital

K 1.000.000—

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, priporit, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valur, novcev in deviz.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

KREDITNA BANKA V LJUBLJANI

Špitalske ulice šte. 2.

Zamenjava in ekskomptuje izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapale kupone. Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavcije. Ekskompt in inkasso menic. Borzna naročila.

Podružnica v Spljetu

(Dalmacija).

Denarne vloge sprejema

v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vložen denar obrestuje od dne vloge do dne vzigaja. (2975-14) Promet s čeki in nakaznicami.

Spreten gostilničar išče v najem dobro

manjšo gostilno

v Ljubljani sami ali v kakem mestu ali veđem trgu na deželi. Ponudbe naj se pošiljajo pod „Gostilničar“ na upravništvo „Slov. Naroda“ (17-1)

Razglas.

Dne 5. januarja 1903 dopoldne ob 9. uri se bodo na

prostovoljni dražbi

v Vodmatu pri Jakobu Strahu prodale razne stvari in sicer: 4 krave, 2 konja in mnogo kmetijskega orodja. (6-1)

E. Schmarda

oblastveno potrjena

potovalna pisarna v Ljubljani

Dunajska cesta št. 6 (v Šobrovi hiši).

Izdaja voznih listkov tu- in inozemskih železnic, in sicer listkov za navadne vožnje, za vožnjo tja in nazaj, za okrožna potovanja, prireja tudi romarske vlake itd.

Izdaja voznih listkov za vse razrede v Avstriji konc. franc. parobroda

„Compagnie Générale Transatlantique“ v Parizu katerega parobrodi vozijo naravnost brez prelaganja iz Havra v New-York.

Voz se iz Ljubljane čez Trbiž Beljak-Inomost-Buchs-Basel-Pariz-Haver. — Parobrodi vozijo 6 do 8 dni čez morje.

Najkrajša in najhitrejša proga iz Evrope v Ameriko. — Izvrstna hrana in postrežba na ladiji. (2-1)

V najem se daje s 1. aprilom l. 1903

gostilna in kavarna v „Národnem domu“.

Pismene ponudbe sprejema društveni odbor do 15. dne januarja l. 1903.

Natančnejši pogoji se izvedó pri upravništvu „Narodnega doma“.

V Ljubljani, dne 27. decembra 1902.

(3217-2)

Odbor „Národnega doma“.

!Primerne darilo!

Predzadnji teden!

Glavni dobitek

kron 40.000 kron

Srečke umetniško-obrtnega društva à 1 krono

priporočila J.C. MAYER v Ljubljani.

(8-1)

Zobozdravnik Avgust Schweiger

stanuje v hotelu „Stadt Wien“ (pri Maliču)

glavni pošti nasproti, II. nadstr. št. 25-26.

Imam čast slavnemu občinstvu objaviti, da je prestopil s 1. januarjem 1903 k meni

g. Herman Peters

ter da sem zategadelj svoje zobozdravniške prostore razširil in iste z vsem — sedajnim zahtevam ustrezajočim — opremil.

Ordinujem od 8.—12. in od 2.—5. ure ob nedeljah in praznikih od 9.—12. ure.